

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

25. kesäkuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuimien

2018/C 221/01	Euroopan unionin tuomioistuimien viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	---	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuimien

2018/C 221/02	Asia C-24/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság on esittänyt 8.1.2018 – Bán István v. KP 2000 Kft. ja Kovács Edit	2
2018/C 221/03	Asia C-75/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 6.2.2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Asia C-126/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 16.2.2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Asia C-173/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 6.3.2018 – FS v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Asia C-183/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku (Puola) on esittänyt 9.3.2018 – Centraal Justitieleel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) v. Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku	5

2018/C 221/07	Asia C-189/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 13.3.2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft.v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Asia C-195/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Puola) on esittänyt 19.3.2018 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on B.S.	7
2018/C 221/09	Asia C-220/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksa) on esittänyt 27.3.2018 – ML	8
2018/C 221/10	Asia C-222/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 28.3.2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Asia C-231/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Oldenburg (Saksa) on esittänyt 3.4.2018 – Sakkoasia NK:ta vastaan	10
2018/C 221/12	Asia C-259/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Espanja) on esittänyt 11.4.2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. v. Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Asia C-272/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 20.4.2018 – Verein für Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Asia C-275/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 23.4.2018 – Milan Vinš v. Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Asia C-304/18: Kanne 4.5.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	13

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 221/16	Asia T-431/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Distillerie Bonollo ym. v. neuvosto (Polkumyynti — Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti — Lopullisen polkumyyntitullin muuttaminen — Osittainen välivaiheen tarkastelu — Kumoamiskanne — Kysymys siitä, koskeeko toimi kantajia suoraan ja erikseen — Tutkittavaksi ottaminen — Normaaliarvon määrittäminen — Laskennallinen normaaliarvo — Menetelmän muutos — Yksilöllinen kohtelu — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohta ja 11 artiklan 9 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta ja 11 artiklan 9 kohta) — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)	15
2018/C 221/17	Asia T-241/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – El Corte Inglés v. EUIPO – WE Brand (EW) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin EW rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki WE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	16
2018/C 221/18	Asia T-574/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – HK v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Perhe-eläke — Myöntämisedellytykset — Avioliiton kestoa koskeva edellytys — Muu parisuhde kuin avioliitto — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 17 artiklan ensimmäinen alakohta)	16

2018/C 221/19	Asia T-653/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Malta v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Komissiolla olevat asiakirjat — Jäsenvaltiolta saadut asiakirjat — Valvontajärjestelmän yhteydessä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi vaihdetut asiakirjat — Asetuksen (EY) N:o 1223/2009 113 artikla — Yleisön oikeus tutustua asiakirjoihin hallituksesta riippumattoman järjestön jättämän hakemuksen johdosta — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Perusteluvollisuus — Vilpitön yhteistyö — Oikeuserustan valinta)	17
2018/C 221/20	Asia T-662/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Gall Pharma v. EUIPO – Pfizer (Styriagra) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Styriagra rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki VIAGRA — Aiemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukainen hyväksikäyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))	18
2018/C 221/21	Asia T-721/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2018 – Luxottica Group v. EUIPO – Chen (BeyBeni) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin BeyBeni rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki Ray-Ban — Suhteellinen hylkäysperuste — Mainielle aiheutuva haitta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))	18
2018/C 221/22	Asia T-2/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – J.M.-E.V. e hijos v. EUIPO – Masi (MASSI) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Hakemus sanamerkin MASSI rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki MASI — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 56 artiklan 3 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 63 artiklan 3 kohta) — Oikeusvoima — Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 2 kohdan c alakohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 2 kohdan c alakohta) — Tavaramerkki, joka on yleisesti tunnettu Pariisin yleissopimuksen 6 bis artiklassa tarkoitettussa merkityksessä)	19
2018/C 221/23	Asia T-34/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – Skyleader v. EUIPO – Sky International (SKYLEADER) (EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-kuviomerkki SKYLEADER — Mitättömyysoastolle esitettyjä todisteita ei ole otettu huomioon — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 2 kohta) — Asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohta) — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 40 säännön 5 kohta (josta on tullut delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 19 artiklan 1 kohta))	20
2018/C 221/24	Asia T-187/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Mega Liner) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Mega Liner rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta))	21
2018/C 221/25	Asia T-188/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Coil Liner) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Coil Liner rekisteröimiseksi EU-tavamerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta))	21

2018/C 221/26	Yhdistetyt asiat T-193/17, T-194/17 ja T-195/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Lonkkaproteesin osan muoto ym.) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Kolmiulotteinen EU-tavaramerkki — Lonkkaproteesin osan muoto — Lonkkaproteesin osaa esittävä EU-kuviomerkki — Vaaleanpunaisesta sävyistä koostuva EU-tavaramerkki — Mitättömyyshakemusten peruuttaminen ja mitättömyysmenettelyiden päättäminen — Tavaramerkin haltijan nostama kumoamiskanne menettelyiden päättämisestä tehdyistä päätöksistä — Valituksen tutkimatta jättäminen valituslautakunnassa — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 59 artikla (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 67 artikla))	22
2018/C 221/27	Asia T-200/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – SB v. EUIPO (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen työsopimus — Päätös työsopimuksen uusimatta jättämisestä — Lainvastaisuusväite — Perusteluvollisuus — Huolenpitovelvollisuus — Ikään perustuva syrjintä)	23
2018/C 221/28	Asia T-463/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Raise Conseil v. EUIPO – Raisers (RAISE) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki RAISE — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohta) — Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 ja 2 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 59 artiklan 1 ja 2 kohta))	23
2018/C 221/29	Asia T-354/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.4.2018 – Allergopharma v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuet — Tukijärjestelmä, jossa myönnetään tukea tietyille lääkkeille pakollisen hinnanalennuksista vapauttamisen muodossa — Päätös, jossa tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Täytäntöönpanotoimenpiteitä sisältävä toimi — Tutkimatta jättäminen)	24
2018/C 221/30	Asia T-916/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 23.4.2018 – Winkler v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Kansallisten eläkeoikeuksien siirtäminen — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskeva ehdotus — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Toimi, joka ei ole virkamiehelle vastainen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	25
2018/C 221/31	Asia T-234/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.5.2018 – Siberian Vodka v. EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki DIAMOND ICE — Aiempi EU-sanamerkki DIAMOND CUT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Selvästi täysin perusteeton kanne)	25
2018/C 221/32	Asia T-298/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.4.2018 – Iordăchescu ym. v. parlamentti ym. (Kumoamiskanne — Direktiivi 2014/40/EU — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Kanteen nostamisen määräaika — Myöhässä nostettu kanne — Vahingonkorvausvaatimus — Kannekirjelmä — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen — Toimivallan puuttuminen)	26
2018/C 221/33	Asia T-203/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 3.5.2018 – VQ v. EKP (Välitoimet — Talous- ja rahapolitiikka — Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta — Asetuksella (EU) N:o 1024/2013 EKP:lle annetut tehtävät — EKP:n valtuudet — Erityiset valvontavaltuudet — Hallinnolliset seuraamukset — Julkaisu — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	27
2018/C 221/34	Asia T-230/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 4.5.2018 – Czarnecki v. parlamentti (Välitoimet — Toimielimiä koskeva oikeus — Euroopan parlamentin varapuhemies — Parlamentin päätös päättää varapuhemiehen toimikausi — Välitoimihakemus — Määräys — Tutkimatta jättäminen)	27

2018/C 221/35	Asia T-186/18: Kanne 14.3.2018 – Abaco Energy ym. v. komissio	28
2018/C 221/36	Asia T-224/18: Kanne 11.4.2018 – PV v. komissio	29
2018/C 221/37	Asia T-225/18: Kanne 1.4.2018 – Manéa v. CdT	31
2018/C 221/38	Asia T-237/18: Kanne 8.4.2018 – Martini-Sportswear v. EUIPO – Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Asia T-251/18: Kanne 23.4.2018 – IFSUA v. neuvosto	33
2018/C 221/40	Asia T-257/18: Kanne 24.4.2018 – Iberpotash v. komissio	34
2018/C 221/41	Asia T-259/18: Kanne 23.4.2018 – Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Tarnobrzeg v. EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Asia T-264/18: Kanne 27.4.2018 – Gruppo Armonie v. EUIPO (mo.da)	36
2018/C 221/43	Asia T-272/18: Kanne 27.4.2018 – EBM Technologies v. EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Asia T-278/18: Kanne 4.5.2018 – Nemius Group v. EUIPO (DENTALDISK)	37

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2018/C 221/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 211, 18.6.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 200, 11.6.2018

EUVL C 190, 4.6.2018

EUVL C 182, 28.5.2018

EUVL C 166, 14.5.2018

EUVL C 161, 7.5.2018

EUVL C 152, 30.4.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság on esittänyt 8.1.2018 – Bán István v. KP 2000 Kft. ja Kovács Edit

(Asia C-24/18)

(2018/C 221/02)

Oikeudenkäyntikieli: unkar

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bán István

Vastaajat: KP 2000 Kft. ja Kovács Edit

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 ja 63 artiklan vastaiseksi rajoitukseksi katsottava sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan maa- ja metsätalouteen tarkoitettuun maa-alueeseen – ilman taloudellista korvausta – perustettu käyttöoikeus lakkaa suoraan lain nojalla tilanteessa, jossa sen kiinteän omaisuuden ulosmittauksessa, jota käyttöoikeus rasittaa, uusi omistaja hankkii maa-alueen, ja käyttöoikeuden haltija ei ole hakenut kyseisen maa-alueen osalta, sellaista Euroopan unionista tai kansallisista rahoituslähteistä myönnettävää maatalouden ja maaseudun kehittämiseen tarkoitettua tukea, jonka edellytyksenä on lakisäätäinen velvollisuus maankäyttöön tietyn ajanjakson ajan?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 6.2.2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-75/18)

(2018/C 221/03)

Oikeudenkäyntikieli: unkar

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 49, 54, 107 ja 108 artiklaa tulkittava siten, että niiden kanssa on ristiriidassa jäsenvaltion toimenpide, jonka puitteissa annettu jäsenvaltion lainsäädäntö (erityisen televiestintäveron kantamisesta annettu erityisverolaki) johtaa siihen, että pääasiallinen verorasitus kohdistuu ulkomaisessa omistuksessa oleviin verovelvollisiin, ja onko mainittu toimenpide välillisesti syrjivä?
- 2) Onko SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan kanssa ristiriidassa sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa maksettava vero määritetään liikevaihdon perusteella progressiivisen verokannan mukaan, ja onko välillisesti syrjivää ja kielletyksi valtiontueksi katsottava se, että pääasiallinen verorasitus kohdistuu ulkomaisessa omistuksessa oleviin verovelvollisiin niihin sovellettavan korkeimman veroluokan vuoksi?
- 3) Onko arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 401 artiklaa tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jolla ulkomaiset ja kotimaiset verovelvolliset erotetaan toisistaan, ja katsotaanko liikevaihdon perusteella määräytyvä erityisvero liikevaihtoveron kaltaiseksi veroksi eli voidaanko sitä pitää arvonlisäverodirektiivin kanssa yhteensoveltavana liikevaihtoverona vai ei?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
16.2.2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Asia C-126/18)

(2018/C 221/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko unionin oikeussääntöjen, kuten yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa lähdetään siitä, että kansallinen veroviranomainen ei ole syyllistynyt lain rikkomiseen (laiminlyöntiin), eli se ei ole viivästynyt sen arvonlisäveron (Unkarin kansallisissa säännöksissä liikevaihtovero) osuuden osalta, jota ei voitu vaatia palautettavaksi ja joka kohdistuu verovelvollisten maksamatta jääneisiin hankintoihin, koska kansallisen viranomaisen päätöksentekohetkellä voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö oli [unionin] oikeuden vastaista, ja siinä vahvistettujen vaatimusten unionin oikeuden vastaisuus todettiin unionin tuomioistuimessa vasta myöhemmin? Tällä tavoin tämän vaatimuksen sisältämien kansallisten oikeussääntöjen soveltamiskäytäntö on katsottu lähes lain mukaiseksi aina siihen saakka kunnes kansallinen lainsäätäjät muodollisesti kumosi sen.

- 2) Voidaanko unionin oikeussääntöjen, kuten arvonlisäverodirektiivin säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa toisistaan erotetaan tilanne, jossa kansallinen veroviranomainen jättää veron palauttamatta kyseisellä hetkellä voimassa olevan, [unionin] oikeuden vastaisia säännöksiä sisältävän kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tilanne, jossa tämä tapahtui voimassa olevia kansallisia säännöksiä rikkomalla, ja jossa niiden korkojen määrän osalta, jotka ovat kertyneet arvonlisäverolle, jonka palauttamista ei voitu vaatia kohtuullisen määräajan kuluessa sellaisen kansallisen oikeuden mukaisen vaatimuksen vuoksi, joka oli todettu unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi, erotellaan kaksi ajanjaksoa niin, että
- ensimmäisellä jaksolla – [unionin] oikeuden vastainen [kansallinen] lainsäädäntö oli vielä voimassa, minkä vuoksi Unkarin veroviranomaiset eivät syllistyneet lain rikkomiseen, kun ne eivät suostuneet kohtuullisessa määräajassa palauttamaan laskuun sisältyvää arvonlisäveroa – verovelvollisella oli oikeus vain keskuspankin peruskorkoa vastaavaan korkoon, kun taas
  - toisella jaksolla ensimmäiseltä jaksolta kertyneistä viivästyskoroista pitää maksaa – jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä muutoin viivästytilanteissa sovellettava – korko, joka vastaa keskuspankin peruskorkoa kaksinkertaisena?
- 3) Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaisesti katsoa jäsenvaltion käytäntö, jossa unionin oikeuden vastaisesti palauttamatta jätettyyn veroon perustuva korko (liikevaihtoveron korko) ei ala kertyä jäsenvaltion säännösten mukaisesti kertyvän viivästyskoron (koron korko) tavoin saatavan pääoman erääntymispäivästä vaan myöhemmästä ajankohdasta[, erityisesti kun otetaan huomioon, että oikeus vaatia korkoa unionin oikeuden vastaisesti palauttamatta tai maksamatta jätetyille veroille voidaan katsoa suoraan unionin oikeuteen perustuvaksi subjektiiviseksi oikeudeksi?
- 4) Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaisesti katsoa jäsenvaltion käytäntö, joka velvoittaa verovelvollisen esittämään erillisen vaatimuksen, kun kyse on korkovaatimuksesta, joka perustuu veroviranomaisen viivästyksestä johtuvaan lain rikkomiseen, kun taas muissa viivästyskorkoa koskeissa tapauksissa ei ole tarpeen esittää tällaista erillistä vaatimusta, koska korot määrätään maksettaviksi viran puolesta?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaisesti katsoa jäsenvaltion käytäntö, jossa unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi todetulla tavalla palauttamatta jätetyille verolle kertyvät korot (liikevaihtoveron korko) voidaan pääoman maksuviivästyksen vuoksi vahvistaa korolle kertyvinä korkoina (koron korko) vain, jos verovelvollinen esittää sellaisen ylimääräisen vaatimuksen, jossa ei ole varsinaisesti kyse korkovaatimuksesta vaan unionin oikeuden vastaisesti liikevaihtoveron palauttamatta jättämiseen velvoittavan jäsenvaltion kansallisen oikeussäännön poistamishetkellä maksamatta jääneisiin hankintoihin perustuvan veron palauttamisvaatimuksesta, kun koron korkoa koskevan vaatimuksen perusteena oleva liikevaihtoveron korko oli jo erääntynyt sellaisten aikaisempien ilmoituskausien osalta, joilta sitä ei ollut vielä maksettu?
- 6) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaisesti katsoa jäsenvaltion käytäntö, joka johtaa sen koron korkoa koskevan oikeuden menettämiseen, joka perustuu unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi todetulla tavalla palauttamatta jätetyille verolle kertyvien korkojen (liikevaihtoveron korko) maksuviivästykseen, joka pääoman maksuviivästyksen korkona (koron korko) johtaa oikeudenmenetykseen sellaisten liikevaihtoveron korkoa koskevien vaatimusten osalta, jotka eivät olleet ylimääräisen vaatimuksen tekemiselle säädetyllä preklusiivisella määräajalla varustetun liikevaihtoveroilmoituskauden kohteena, koska mainitut korot olivat erääntyneet tätä ennen?
- 7) Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaisesti katsoa jäsenvaltion käytäntö – erityisesti kun otetaan huomioon tehokkuusperiaate ja perusteettomasti maksamatta jätettyjä veroja koskevan korkovaatimuksen luonne subjektiivisena oikeutena – jossa verovelvolliselta evätään lopullisesti mahdollisuus vaatia korkoa sellaiselle verolle, joka on jätetty palauttamatta unionin oikeuden vastaiseksi myöhemmin todetun sellaisen kansallisen lainsäädännön vuoksi, joka esti vaatimasta liikevaihtoveron palauttamista tiettyjen hankintojen maksamatta jäämisen vuoksi siten, että

- veron [palautuksen] erääntymishetkellä myöhemmin unionin oikeuden vastaiseksi todetun oikeussäännön voimassa oloon vetoamalla korkovaatimukset katsottiin perusteettomiksi (perustellen tätä sillä, että viivästystä ei ollut tapahtunut, vaan veroviranomainen oli vain soveltanut voimassa olevaa lainsäädäntöä)
  - myöhemmin, kun palautusvaatimusta rajoittava unionin oikeuden vastaiseksi todettu oikeussääntö oli poistettu kansallisesta oikeusjärjestyksestä, vedottiin vanhentumiseen?
- 8) Voidaanko unionin oikeuden, kuten neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukaisesti katsoa jäsenvaltion käytäntö, jossa mahdollisuus vaatia maksettavaksi liikevaihtoveron koroille viivästyskorkoa, johon verovelvollisella on oikeus pääoman perusteella maksettavana viivästyskorkona verosta, jota ei ollut palautettu hetkellä, jolloin sitä voitiin alun perin vaatia, sellaisen kansallisen oikeussäännön perusteella, joka todettiin tämän jälkeen unionin oikeuden vastaiseksi, tehdään vuosien 2005–2011 välisen ajanjakson osalta riippuvaiseksi siitä, onko verovelvollinen kyseisellä hetkellä tilanteessa, jossa se voi vaatia sen liikevaihtoveron palauttamista, joka kohdistuu sille ilmoituskaudelle (vuoden 2011 syyskuu), jolla kyseessä oleva unionin oikeuden vastainen säännös poistettiin kansallisesta oikeusjärjestyksestä, vaikkei liikevaihtoveron korkoa pääomalle maksettavana korkona olisi maksettu tätä ennen eikä tämän jälkeen ennen kuin vaatimus esitettiin kansalliselle tuomioistuimelle?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 6.3.2018 – FS v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-173/18)

(2018/C 221/05)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FS

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeutta tulkittava siten, ettei veroviranomainen voi jälkikäteen suoritettavassa verotarkastuksessa sulkea pois pienyriksiä varten verovelvollisille säädettyä mahdollisuutta valita arvonlisäverovapaus?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Puola) on esittänyt 9.3.2018 – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)v. Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Asia C-183/18)

(2018/C 221/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Vastaaja: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/214/YOS⁽¹⁾ 1 artiklan a alakohdan, 9 artiklan 3 kohdan sekä 20 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdan säännöksiä tulkittava siten, että täytäntöön pantavaksi lähetetty ratkaisu taloudellisen seuraamuksen langettamisesta oikeushenkilölle on pantava täytäntöön täytäntöönpanovaltiossa siitä huolimatta, että puitepäätöksen 2005/214/YOS kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan ei ole mahdollista panna täytäntöön ratkaisua, jossa tällainen seuraamus langetetaan oikeushenkilölle?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko puitepäätöksen 2005/214/YOS 1 artiklan a alakohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa mainittua oikeushenkilön käsitettä tulkittava
  - a. päätöksen antaneen valtion säännösten mukaisesti (1 artiklan c kohta),
  - b. täytäntöönpanovaltion säännösten mukaisesti (1 artiklan d kohta),
  - c. unionin oikeuden itsenäisenä käsitteenä,ja seuraako siitä, että oikeushenkilön käsitteeseen sisältyy myös oikeushenkilön sivuliike, vaikka se ei ole oikeushenkilö täytäntöönpanovaltiossa?

⁽¹⁾ EUVL 2005, L 76, s. 16.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
13.3.2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft.v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Asia C-189/18)

(2018/C 221/07)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ säännöksiä ja niihin liittyen puolustautumisoikeutta koskevaa peruseriaatetta ja perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle ja tähän perustuvalla käytännöllä, jonka mukaan verohallinnon on otettava verovelvollisuuden perustana olevan oikeussuhteen (sopimus, liiketoimi) osapuolia koskevassa tarkastuksessa yhden osapuolen (pääasiassa laskujen laatija) luona toimittamassaan menettelyssä tehdyt, kyseisen oikeussuhteen uudelleen määrittelyyn johtavat arvioinnit huomioon viran puolesta kyseisen oikeussuhteen toisen osapuolen (pääasiassa laskujen saaja) luona toimitettavassa tarkastuksessa, tilanteessa, jossa tällä oikeussuhteen toisella osapuolella ei ole alun perin toimitetussa tarkastusmenettelyssä ollut minkäänlaisia, etenkin asianosaisasemaan perustuvia oikeuksia?

- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen kieltävästi, ovatko arvonlisäverodirektiivin säännökset ja niihin liittyen puolustautumisoikeutta koskeva peruseriaate ja perusoikeuskirjan 47 artikla esteenä sellaiselle jäsenvaltion käytännölle, jolla sallitaan se, että ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettuna menettelyssä on mahdollisuus menetellä siten, ettei oikeussuhteen toisella osapuolella (pääasiassa laskujen saaja) ole alun perin toimitetussa tarkastusmenettelyssä asianosaisasemaan perustuvia oikeuksia eikä se siis voi hakea muutosta kyseisessä menettelyssä, jossa tehdyt arvioinnit verohallinnon on otettava huomioon viran puolesta toisen osapuolen verovelvollisuuteen liittyvässä tarkastusmenettelyssä ja joita voidaan käyttää tätä vastaan, silloin, kun verohallinto ei anna toiselle osapuolelle mahdollisuutta tutustua oikeussuhteen yhden osapuolen (laskujen laatijan) luona tehtyyn tarkastukseen liittyvään merkitykselliseen asiakirja-aineistoon, erityisesti kyseisten arviointien perustana oleviin todisteisiin, pöytäkirjoihin ja hallinnollisiin päätöksiin, vaan antaa tämän tutustua vain osaan niistä antaen niistä kokoamallaan otteella toiselle osapuolelle pelkästään epäsuoria tietoja, jotka se on valinnut omien perusteidensa mukaan, eikä toisella verovelvollisella ole mahdollisuutta näitä tarkistaa?
- 3) Ovatko arvonlisäverodirektiivin säännökset ja niihin liittyen puolustautumisoikeutta koskeva peruseriaate ja perusoikeuskirjan 47 artikla esteenä sellaiselle jäsenvaltion käytännölle, jonka mukaan verohallinnon on otettava verovelvollisuuden perustana olevan oikeussuhteen osapuolten luona toimittamassaan tarkastuksessa ja kyseisen laskun laatijan luona toimitetussa menettelyssä tekemänsä toteamukset siitä, että laskujen laatija on osallistunut aktiivisesti veropetokseen, huomioon viran puolesta laskujen saajan luona toimitettavassa tarkastuksessa, tilanteessa, jossa laskujen saajalla ei ole laskujen laatijan luona toimitetussa tarkastusmenettelyssä ollut asianosaisasemaan perustuvia oikeuksia eikä se siis ole voinut hakea muutosta kyseisessä menettelyssä, jossa tehdyt arvioinnit verohallinto ottaa viran puolesta huomioon laskujen saajan luona toimitettavassa, tämän omaan verovelvollisuuteen kohdistuvassa tarkastusmenettelyssä ja joita voidaan käyttää tätä vastaan, tilanteessa, jossa verohallinto ei anna laskujen saajalle mahdollisuutta tutustua laskujen laatijan luona tehtyyn tarkastukseen liittyvään merkitykselliseen asiakirja-aineistoon, varsinkaan kyseisten arviointien perustana olleisiin todisteisiin, pöytäkirjoihin ja hallinnollisiin päätöksiin, vaan antaa tämän tutustua vain osaan niistä antaen niistä kokoamallaan otteella toiselle osapuolelle pelkästään epäsuoria tietoja, jotka verohallinto on valinnut omien perusteidensa mukaan, eikä toisella verovelvollisella ole mahdollisuutta näitä tarkistaa?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Puola) on esittänyt
19.3.2018 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on B.S.**

(Asia C-195/18)

(2018/C 221/08)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Ennakkoratkaisukysymys

Onko alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽¹⁾ 2 artiklaa, luettuna yhdessä tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽²⁾ liitteen I kanssa, tulkittava siten, että tuote, jonka kantavierteen valmistamisessa on käytetty mallasuutetta, glukoosisiirappia, sitruunahappoa ja vettä, voi olla yhdistetyn nimikkeistön koodin 2203 mukainen maltaista valmistettu olut myös silloin, kun muiden kuin mallasainesosien osuus vierteessä on hallitseva verrattuna mallasainesosiin ja glukoosisiirappi on lisätty vierteeseen ennen sen käymistä, ja millaisia perusteita on käytettävä määrittettäessä mallasainesosien ja muiden kuin mallasainesosien suhteelliset osuudet kantavierteessä, jotta valmistettu tuote voidaan luokitella CN-koodin 2203 mukaiseksi olueksi?

⁽¹⁾ EYVL L 316, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 256, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksa) on esittänyt 27.3.2018 – ML

(Asia C-220/18)

(2018/C 221/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Pääasian asianosainen

ML

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mikä merkitys on edellä mainittujen oikeussääntöjen⁽¹⁾ tulkinnan yhteydessä sillä, jos vangituilla on pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa mahdollisuus oikeussuojaan vankeusolosuhteidensa osalta?
  - a) Jos täytäntöönpanosta vastaavalla oikeusviranomaisella on todisteita rakenteellisista tai yleisistä puutteista tiettyjä henkilöryhmiä tai tiettyjä rangaistuslaitoksia koskevilla vankeusolosuhteissa pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, onko luovutuksen hyväksyttävyyden estävä asianomaisen luovuttamiseen liittyvä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun todellinen vaara suljettava edellä mainittujen oikeussääntöjen perusteella pois jo silloin, jos tällaiset oikeussuojamahdollisuudet järjestetään, ilman että konkreettisten vankeusolosuhteiden lisäarviointi olisi tarpeen?
  - b) Onko siinä yhteydessä merkitystä sillä, jos Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei ole todennut näiden oikeussuojamahdollisuuksien osalta viitteitä siitä, että niillä ei tarjota vangitulle realistisia mahdollisuuksia epäasianmukaisten vankeusolosuhteiden kohentamiseen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavan vastauksen perusteella ei voida katsoa ilman täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittamaa konkreettisten vankeusolosuhteiden tarkempaa arviointia, että tällaisten oikeussuojamahdollisuuksien olemassaolo olisi omiaan poissulkemaan syytetyn epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua koskevan todellisen vaaran:
  - a) Onko edellä mainittuja oikeussääntöjä tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittaman pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion vankeusolosuhteiden arvioinnin on ulotuttava kaikkiin rangaistuslaitoksiin tai muihin täytäntöönpanolaitoksiin, joihin asianomainen mahdollisesti voidaan ottaa? Koskeeko tämä myös vain tilapäistä tai siirtymävaiheen vangitsemista tiettyihin rangaistuslaitoksiin? Vai voidaan arvioida vain sitä rangaistuslaitosta, johon asianomainen pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion viranomaisten antamien tietojen mukaan todennäköisesti ja suurimmaksi osaksi aikaa otetaan?

- b) Edellytetäänkö tätä varten kyseisten vankeusolosuhteiden kattavaa arviointia, jossa selvitetään sekä henkilökohtaisen tilan pinta-ala vankia kohti että muutkin vankeusolosuhteet? Onko arvioitaessa tällä tavoin selvitettyjä vankeusolosuhteita otettava perustaksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö tuomiossa *Muršić v. Kroatia* (tuomio 30.10.2016, nro 7334/13)?
- 3) Jos myös toiseen ennakkoratkaisukysymykseen saadun vastauksen perusteella on katsottava, että täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten arviointivelvoitteet koskevat kaikkia kyseeseen tulevia rangaistuslaitoksia:
- a) Voiko se, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisen arvioi jokaisen yksittäisen kyseeseen tulevan rangaistuslaitoksen vankeusolosuhteet, olla tarpeeton sillä perusteella, että pidätysmääräyksen antanut jäsenvaltio antaa yleisen vakuutuksen siitä, että asianomaiseen ei kohdistu epäinhimillisen tai halventavan kohtelun vaaraa?
- b) Vai voidaanko jokaisen yksittäisen kysymykseen tulevan rangaistuslaitoksen vankeusolosuhteiden arvioinnin sijasta asettaa luovutuksen hyväksymistä koskevan täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten päätöksen edellytykseksi se, että asianomaista ei kohdella tällaisella tavalla?
- 4) Jos myös kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen saadun vastauksen perusteella vakuutusten ja ehtojen antaminen ei ole omiaan tekemään täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittamaa arviointia vankeusolosuhteista pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion jokaisessa yksittäisessä kysymykseen tulevassa rangaistuslaitoksessa tarpeettomaksi:
- a) Onko täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten arviointivelvollisuus ulotettava koskemaan vankeusolosuhteita kaikissa kyseeseen tulevissa rangaistuslaitoksissa silloinkin, jos pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset ilmoittavat, että asianomainen on siellä vangittuna enintään kolme viikkoa, kuitenkin sillä varauksella, ettei tälle ilmene mitään esteitä?
- b) Onko tämä voimassa silloinkin, jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisen ei tiedä, ovatko pidätysmääräyksen antaneet oikeusviranomaiset selvittäneet nämä tiedot vai ovatko ne peräisin pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion keskushallinnon viranomaisilta, jotka ovat toimineet pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen pyynnöstä sen tueksi?

⁽¹⁾ Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS – Tiettyjen jäsenvaltioiden lausumat puitepäättöksen tekemisestä (EYVL 2002, L 190, s. 1). Puitepäättösten 2002/584/YOS, 2005/214/YOS, 2006/783/YOS, 2008/909/YOS ja 2008/947/YOS muuttamisesta henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien parantamiseksi sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen edistämiseksi sellaisten päätösten osalta, jotka on tehty vastaajan ollessa poissa oikeudenkäynnistä 26.2.2009 tehty neuvoston puitepäättös 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 82, s. 24).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
28.3.2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-
egészségügyi Intézet**

(Asia C-222/18)

(2018/C 221/10)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastaaja: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa 9.3.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/24/EU⁽¹⁾ 3 artiklan k alakohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että lääkemääräysten vastavuoroisen tunnustamisen ja palvelujen tarjoamisen vapauden vastainen on sellainen kansallinen oikeussääntö, jossa lääkärin antamat reseptit jaotellaan kahteen eri ryhmään siten, että lääkärille, joka harjoittaa lääkärintointia muussa kuin kyseisessä jäsenvaltiossa, voidaan luovuttaa lääkkeitä vain tiettyyn ryhmään kuuluvien reseptien perusteella?

⁽¹⁾ EUVL L 88, s. 45.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Oldenburg (Saksa) on esittänyt 3.4.2018 – Sakkoasia NK:ta vastaan

(Asia C-231/18)

(2018/C 221/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Oldenburg

Pääasian asianosaiset

NK

Muut osapuolet: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voiko karjan tukkukauppia, joka hankkii eläimiä maanviljelijältä ja kuljettaa ne enintään 100 kilometrin etäisyydellä sijaitsevaan teurastamoon, jolle hän myy kyseiset eläimet, vedota tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006⁽¹⁾ (jäljempänä asetus (EY) N:o 561/2006) 13 artiklan 1 kohdan p alakohdassa säädettyyn poikkeukseen ”ajoneuvot, joita käytetään elävien eläinten kuljetukseen 100 kilometrin säteellä maataloilta paikallisille markkinoille ja päivävastoin tai markkinoilta paikallisiin teurastamoihin”, koska eläinten maanviljelijältä hankkimisessa on kyse mainitussa säännöksessä tarkoitetuista ”markkinoista” tai koska karjakauppaa harjoittavaa yritystä itseään pidetään ”markkinoina”?

Jos kyseessä eivät ole kyseisessä säännöksessä tarkoitettut markkinat:

2) Voiko karjan tukkukauppia, joka hankkii eläviä eläimiä maanviljelijältä ja kuljettaa ne enintään 100 kilometrin säteellä sijaitsevaan teurastamoon, jolle hän myy kyseiset eläimet, vedota kyseiseen poikkeukseen edellä mainittua sääntöä analogisesti soveltaen?

⁽¹⁾ Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (EUVL 2006, L 102, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Espanja) on esittänyt 11.4.2018 –
Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. v. Asendia Spain, S.L.U.**

(Asia C-259/18)

(2018/C 221/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Vastaaja: Asendia Spain, S.L.U.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ (postidirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/6/EY,⁽²⁾ 7 artiklan 1 kohta ja 8 artikla esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan postin yleispalvelua tarjoamaan nimetyille postitoimijalle annettu tae sisältää sen, että tämä toimija on ainoa, jolla on valtuutus myydä muita suoritetun postimaksun osoittavia merkkejä kuin postimerkkejä?
- 2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, sopiiko se yhteen Euroopan unionin postisäännösten kanssa, että yksityisiä postitoimijoita vaaditaan järjestämään fyysisiä asiakaspalvelupisteitä voidakseen myydä ja pitää kaupan muita suoritetun postimaksun osoittavia merkkejä kuin postimerkkejä?

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 15, s. 14.

⁽²⁾ Direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/6/EY (EUVL 2008, L 52, s. 3).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 20.4.2018 – Verein für
Konsumenteninformation v. TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH
& Co KG**

(Asia C-272/18)

(2018/C 221/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Verein für Konsumenteninformation

Vastaaja: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Ennakkoratkaisukysymykset

1 Käsittääkö sopimusveloitteisiin sovellettavasta laista 19.6.1980 tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) 1 artiklan 2 kohdan e alakohtaan ja sopimusveloitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (jäljempänä Rooma I -asetus) ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan f alakohtaan sisältyvä soveltamisalaa koskeva poikkeus myös edustettavan ja uskotun miehen, joka hallinnoi kommandiittiyhtiön osakkuutta edustettavan puolesta, väliset sopimukset, etenkin jos yhtiösopimuksen ja omaisuuden hallinnointisopimuksen välillä on yhteys?

2 Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (jäljempänä direktiivi 93/13) ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan kommandiittiyhtiön osakkuuden hallinnoinnista tekemään sopimukseen sisältyvä sopimusehto, josta ei ole erikseen neuvoteltu ja jonka mukaan sovelletaan kommandiittiyhtiön kotipaikkavaltion lainsäädäntöä, on kohtuuton, jos omaisuuden hallinnointisopimuksen ainoana tarkoituksena on kommandiittiyhtiön osakkuuden hallinnointi ja edustettavalle kuuluvat suoran osakkaan oikeudet ja velvollisuudet?

3 Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Muuttuuko tämä vastaus, jos elinkeinonharjoittajan ei tarvitse mennä kuluttajan asuinmaahan suorittaakseen sille kuuluvia palveluja mutta elinkeinonharjoittaja on velvollinen ohjaamaan osakkuudesta jaetut tuotot ja muut varallisuusetuudet sekä antamaan tietoa osakkuuden arvon kehityksestä kuluttajalle? Onko tämän kannalta merkityksellistä, voidaanko soveltaa Rooma I -asetusta vai yleissopimusta?

4 Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko vastaus sama, jos kuluttaja lisäksi allekirjoitti osuuden hankkimista koskevan pyynnön asuinmaassaan, elinkeinonharjoittaja asettaa tietoja osakkuudesta saataville myös internetissä ja kuluttajan asuinmaahan perustettiin maksupaikka, johon kuluttajan on maksettava osakkuusmaksu, vaikka elinkeinonharjoittajalla ei ole käyttöoikeutta kyseiseen pankkitiliin? Onko tämän kannalta merkityksellistä, voidaanko soveltaa Rooma I -asetusta vai yleissopimusta?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ EYVL 1993, L 95, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekien tasavalta) on esittänyt 23.4.2018 –
Milan Vinš v. Odvolací finanční ředitelství**

(Asia C-275/18)

(2018/C 221/14)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Milan Vinš

Vastaaja: Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sallittua asettaa tavaroiden maastaviennin arvonlisäverovapautuksen (yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi) 146 artikla) ehdoksi se, että tavaroiden on ensin oltava asetettuna tiettyyn tullimenettelyyn (arvonlisäverolain nro 235/2004 (zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty) 66 §)?
- 2) Onko tällainen kansallinen oikeussääntö riittävästi perusteltavissa direktiivin 131 artiklalla siten, että sitä voidaan pitää edellytyksenä petosten, verojen kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Kanne 4.5.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-304/18)

(2018/C 221/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Z. Malůšková, M. Owsiany–Hornung ja F. Tomat)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta neuvoston päätöksen 94/728/EY Euratom⁽¹⁾ 8 artiklan, neuvoston päätöksen 2000/597/EY Euratom⁽²⁾ 8 artiklan, neuvoston päätöksen 2007/436/EY Euratom⁽³⁾ 8 artiklan ja neuvoston päätöksen 2014/335/EU⁽⁴⁾ 8 artiklan sekä neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/1989⁽⁵⁾ 6, 10, 11 ja 17 artiklan, neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000⁽⁶⁾ 6, 10, 11 ja 17 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 609/2014⁽⁷⁾ 6, 10, 12 ja 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt asettamasta komission käyttöön perinteisiä omia varoja 2 120 309,50 euron suuruisen määrän, joka on kyseessä kirjanpidosta poistamista koskevassa ilmoituksessa IT(07)08-917
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission tiedossa olevat seikat, jotka perustuvat Italian tasavallan oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä toimittamiin ilmoituksiin ja tietoihin, osoittavat, että erään petostentorjuntatoimen, jonka tavoitteena oli torjua ulkomailla valmistettujen tupakkatuotteiden laitonta kauppaa, yhteydessä vuonna 1997 Italian viranomaiset olivat vahvistaneet kyseessä olevan tullivelan, olivat kirjanneet sen erilliseen kirjanpitoon ja olivat myöhemmin antaneet velalliselle tiedoksi maksettavien tullien määrän. Koska kyseinen velka oli kirjattu erilliseen kirjanpitoon (kirjanpito B) eikä se ollut riidanalainen, Italian viranomaisten olisi pitänyt periä se viipymättä, mitä ne eivät kuitenkaan tehneet. Italian viranomaiset odottivat velallisia vastaan vireille saatettujen asiaa koskeneiden rikosoikeudellisten menettelyjen ratkaisua ennen kuin ne käynnistivät perintämenettelyn; mainitut menettelyt ratkaistiin noin kuusi vuotta velan syntymisen ja vahvistamisen jälkeen.

Tullimaksut ovat unionin omia varoja, ja jäsenvaltioiden on perittävä ne ja asetettava ne komission käyttöön. Jäsenvaltioiden velvollisuus vahvistaa unionin saaminen omista varoista syntyy, kun tullilainsäädännössä säädetyt edellytykset (tullivelasta johtuvien maksujen määrän ja maksuvelvollisen henkilöllisyyden selvittäminen) täyttyvät.

Omien varojen käyttöön asettamisesta annetussa asetuksessa säädetään lisäksi, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vahvistettuja saamia vastaavat määrät asetetaan komission käyttöön. Jäsenvaltiot vapautetaan velvollisuudesta asettaa komission käyttöön vahvistettuja saamia vastaavat määrät vain, jos perintää ei ole voitu toteuttaa ylivoimaisen esteen vuoksi tai jos perinnästä on lopullisesti tullut mahdotonta jäsenvaltioista riippumattomista syistä. Jos jäsenvaltio jättää asettamasta komission käyttöön vahvistettujen omien varojen kokonaismäärää ilman että jompikumpi käyttöön asettamisesta annetussa asetuksessa säädettyistä edellytyksistä täyttyy, jäsenvaltio jättää noudattamatta unionin lainsäädännön mukaisia velvoitteitaan. Jokainen viivästys omien varojen käyttöön asettamisessa synnyttää lisäksi asianomaiselle jäsenvaltiolle velvollisuuden maksaa viivästyskorkoja koko viivästysajalta.

Koska Italian viranomaisilta kesti noin kuusi vuotta kyseessä olevan velan perintää koskevan menettelyn käynnistämiseen ja koska tällainen viivästys johtuu yksinomaan Italian viranomaisista, Italian tasavalta ei voi väittää toteuttaneensa kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että vahvistettuja saamia vastaavat määrät olisi asetettu komission käyttöön.

Italian viranomaiset ovat aina kieltäytyneet asettamasta vahvistettua määrää komission käyttöön.

Niinpä komissio katsoo, että kyseessä olevassa asiassa Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta omista varoista tehdyn päätöksen 8 artiklan sekä omien varojen käyttöön asettamisesta annetun asetuksen 6, 10, 11 ja 17 artiklan (joista on tullut 6, 10, 12 ja 13 artikla) mukaisia velvoitteitaan.

-
- ⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen omista varoista 31.10.1994 tehty neuvoston päätös 94/728/EY, Euratom (EYVL L 293, s. 9).
- ⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehty neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom (EYVL L 253, s. 42).
- ⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/436/EY, Euratom (EUVL L 163, s. 17).
- ⁽⁴⁾ Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26.5.2014 annettu neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom (EUVL L 168, s. 105).
- ⁽⁵⁾ Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 26.5.2014 annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 (uudelleenlaadittu) (EUVL L 168, s. 39).
-

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Distillerie Bonollo ym. v. neuvosto

(Asia T-431/12) ⁽¹⁾

(Polkumyynänti — Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti — Lopullisen polkumyynäntitullin muuttaminen — Osittainen välivaiheen tarkastelu — Kumoamiskanne — Kysymys siitä, koskeeko toimi kantajia suoraan ja erikseen — Tutkittavaksi ottaminen — Normaaliarvon määrittäminen — Laskennallinen normaaliarvo — Menetelmän muutos — Yksilöllinen kohtelu — Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohta ja 11 artiklan 9 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta ja 11 artiklan 9 kohta) — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)

(2018/C 221/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Italia), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italia) ja Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: R. MacLean, solicitor ja A. Bochon, avocat)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: S. Boelaert ja B. Driessen, avustajinaan aluksi G. Berrisch, avocat, ja N. Chesaites, barrister, sittemmin Berrisch ja lopuksi N. Tuominen, avocat)

Jota tukevat: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi M. França ja A. Stobiecka-Kuik, sittemmin França ja J.-F. Brakeland) ja Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kiina) (edustajat: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafisma ja J. Cornelis, avocats)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan lopullisen polkumyynäntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 626/2012 (EUVL 2012, L 182, s. 1) kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Lopullisen polkumyynäntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 626/2012 kumotaan.
- 2) Täytäntöönpanoasetuksella N:o 626/2012 asetettu polkumyynäntitulli pidetään voimassa Ninghai Organic Chemical Factoryn tuotteita koskevilta osin siihen saakka, kunnes Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto ovat toteuttaneet tämän tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.
- 3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Distillerie Bonollo SpA:n, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA:n, Distillerie Mazzari SpA:n, Caviro Distillerie Srl:n ja Comercial Química Sarasa, SL:n oikeudenkäyntikulut.

- 4) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Changmao Biochemical Engineering vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 366, 24.11.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – El Corte Inglés v. EUIPO – WE Brand (EW)

(Asia T-241/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin EW rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki WE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 221/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. Rivas Zurdo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Botis ja J. Ivanauskas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: WE Brand Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat R. van Oerle ja L. Bekke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 11.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 426/2015-2), joka koskee osapuolten WE Brand ja El Corte Inglés välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 11.2.2016 tekemä päätös (asia R 426/2015-2) kumotaan.
- 2) EUIPO ja WE Brand Sàrl vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan El Corte Inglés, SA:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 11.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – HK v. komissio

(Asia T-574/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Perhe-eläke — Myöntämisedellytykset — Avioliiton kesto koskeva edellytys — Muu parisuhde kuin avioliitto — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 17 artiklan ensimmäinen alakohta)

(2018/C 221/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HK (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja F. Simonetti)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi M. Bauer ja M. Veiga, sitten M. Bauer ja R. Meyer)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa kantaja vaatii yhtäältä tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, jolla se eväsi kantajalta oikeuden perhe-eläkkeeseen ja siltä osin kuin on tarpeen, kumoamaan komission päätöksen, jossa se hylkäsi kantajan valituksen, ja toisaalta, jossa vaaditaan korvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) HK velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 15.2.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-151/15, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Malta v. komissio

(Asia T-653/16) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Komissiolla olevat asiakirjat — Jäsenvaltiolta saadut asiakirjat — Valvontajärjestelmän yhteydessä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi vaihdetut asiakirjat — Asetuksen (EY) N:o 1223/2009 113 artikla — Yleisön oikeus tutustua asiakirjoihin hallituksesta riippumattoman järjestön jättämän hakemuksen johdosta — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Perusteluvelvollisuus — Vilpitiön yhteistyö — Oikeuserustan valinta)

(2018/C 221/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Maltan tasavalta (edustaja: A. Buhagiar)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen komission pääsihteerin 13.7.2016 tekemän päätöksen kumoamiseksi, jolla otetaan kantaa Greenpeacen uudistettuun hakemukseen saada tutustua asiakirjoihin, jotka koskevat elävän tonnikalan väitetyistä sääntöjenvastaista lähettämistä Tunisiasta Maltalla sijaitsevaan tonnikalan kasvatuslaitokseen, siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä Greenpeacele annetaan oikeus tutustua Maltan viranomaisilta saatuihin asiakirjoihin.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komission pääsihteerin 13.7.2016 tekemä päätös, jolla otetaan kantaa Greenpeacen uudistettuun hakemukseen saada tutustua asiakirjoihin, jotka koskevat elävän tonnikalan väitetyistä sääntöjenvastaista lähettämistä Tunisiasta Maltalle, kumotaan siltä osin kuin siinä annetaan Greenpeacele oikeus tutustua kyseisen päätöksen liitteessä B numeroin 112–230 lueteltuihin asiakirjoihin

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 428, 21.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Gall Pharma v. EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Asia T-662/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Styriagra rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki VIAGRA — Aiemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukainen hyväksikäyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))

(2018/C 221/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Itävalta) (edustajat: aluksi asianajajat D. Reichelt ja L. Figura, sitten asianajaja T. Schafft)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Gája ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Pfizer Inc. (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.6.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 724/2015-5), joka koskee osapuolten Pfizer ja Gall Pharma välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Gall Pharma GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 441, 28.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2018 – Luxottica Group v. EUIPO – Chen (BeyBeni)

(Asia T-721/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin BeyBeni rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki Ray-Ban — Suhteellinen hylkäysperuste — Maineelle aiheutuva haitta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))

(2018/C 221/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Luxottica Group SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat E. Ochoa Santamaría ja I. Aparicio Martínez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Xian Chen (Wenzhou, Kiina)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 8.6.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 675/2015-5), joka koskee osapuolten Luxottica Group ja Xian Chen välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 8.6.2016 tekemä päätös (asia R 675/2015-5), joka koskee osapuolten Luxottica Group ja Xian Chen välistä väitemenettelyä, kumotaan.
- 2) EUIPO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 454, 5.12.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – J.M.-E.V. e hijos v. EUIPO – Masi (MASSI)

(Asia T-2/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Hakemus sanamerkin MASSI rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki MASI — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 56 artiklan 3 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 63 artiklan 3 kohta) — Oikeusvoima — Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 2 kohdan c alakohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 8 artiklan 2 kohdan c alakohta) — Tavaramerkki, joka on yleisesti tunnettu Pariisin yleissopimuksen 6 bis artiklassa tarkoitettussa merkityksessä)

(2018/C 221/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Espanja) (edustajat: asianajajat M. Ceballos Rodríguez ja J. Güell Serra)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: S. Palmero Cabezas ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Alberto Masi (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat C. Ceriani, S. Giudici ja A. Ferreri)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.10.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 793/2015-1), joka koskee osapuolten Alberto Masi ja J.M.-E.V. e hijos välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 4.10.2016 tekemä päätös (asia R 793/2015-1) kumotaan.

2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan J.M.-E.V. e hijos, SRL:n oikeudenkäyntikulut.

3) Alberto Masi vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 27.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – Skyleader v. EUIPO – Sky International (SKYLEADER)

(Asia T-34/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-kuviomerkki SKYLEADER — Mitättömyysoasastolle esitettyjä todisteita ei ole otettu huomioon — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 2 kohta) — Asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohta) — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 40 säännön 5 kohta (josta on tullut delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 19 artiklan 1 kohta))

(2018/C 221/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Tšekki) (edustaja: asianajaja K. Malmstedt)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sky International AG (Zug, Sveitsi) (edustaja: asianajaja J. Barry)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 21.11.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 805/2016-4), joka koskee osapuolten Sky International ja Skyleader välistä menettämismenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Skyleader a.s. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, Sky International AG:lle Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakunnan käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 13.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Mega Liner)(Asia T-187/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Mega Liner rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta))

(2018/C 221/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Saksa) (edustajat: asianajaja T. Weeg ja K. Lüken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Fischer ja W. Schramek)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 442/2016-1), joka koskee hakemusta sanamerkin Mega Liner rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 tekemän päätöksen (asia R 442/2016-1) päätösoosan 2 kohta kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Bernard Krone Holding SE & Co. KG:lle unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 4.5.2018 – Bernard Krone Holding v. EUIPO (Coil Liner)(Asia T-188/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Coil Liner rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohta))

(2018/C 221/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Saksa) (edustajat: asianajaja T. Weeg ja K. Lüken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Fischer ja W. Schramek)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 443/2016-1), joka koskee hakemusta sanamerkin Coil Liner rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 tekemän päätöksen (asia R 443/2016-1) päätösoosan 2 kohta kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Bernard Krone Holding SE & Co. KG:lle unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyistä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (Lonkkaproteesin osan muoto ym.)

(Yhdistetyt asiat T-193/17, T-194/17 ja T-195/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Kolmiulotteinen EU-tavaramerkki — Lonkkaproteesin osan muoto — Lonkkaproteesin osaa esittävä EU-kuviomerkki — Vaaleanpunaisesta sävyistä koostuva EU-tavaramerkki — Mitättömyyshakemusten peruuttaminen ja mitättömyysmenettelyiden päättäminen — Tavaramerkin haltijan nostama kumoamiskanne menettelyiden päättämisestä tehdyistä päätöksistä — Valituksen tutkimatta jättäminen valituslautakunnassa — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 59 artikla (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 67 artikla))

(2018/C 221/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: CeramTec GmbH (Plochingen, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat A. Renck ja E. Nicolás Gómez, sittemmin asianajaja Renck)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Muuna asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja S. Naumann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet, jotka on nostettu EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2017 tekemistä päätöksistä (asiat R 929/2016-4, R 928/2016-4 ja R 930/2016-4), jotka liittyvät C5 Medical Werksin ja CeramTecin väliin mitättömyysmenettelyihin

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.

- 2) CeramTec GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja C5 Medical Werksin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 22.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – SB v. EUIPO

(Asia T-200/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikainen työsopimus — Päätös työsopimuksen uusimatta jättämisestä — Lainvastaisuusväite — Perusteluvollisuus — Huolenpitovelvollisuus — Ikään perustuva syrjintä)

(2018/C 221/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: SB (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: K. Tóth ja A. Lukošüüté)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan EUIPO:n pääjohtajan 2.6.2016 tekemä päätös, jossa hän kieltäytyi uudistamasta toista kertaa kantajan sopimusta, ja kumoamaan kyseisen pääjohtajan 19.12.2016 tekemä päätös, jossa hän hylkäsi kantajan tekemän valituksen.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) SB veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 6.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.5.2018 – Raise Conseil v. EUIPO – Raizers (RAISE)

(Asia T-463/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki RAISE — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohta) — Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 ja 2 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 59 artiklan 1 ja 2 kohta))

(2018/C 221/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Raise Conseil (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat F. Fajgenbaum ja T. Lachacinski)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Raizers (Pariisi) (edustaja: asianajaja E. Fortunet)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 24.5.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1606/2016-5), joka koskee osapuolten Raizers ja Raise Conseil välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Raise Conseil veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 330, 2.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.4.2018 – Allergopharma v. komissio

(Asia T-354/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuet — Tukijärjestelmä, jossa myönnetään tukea tietyille lääkkeille pakollisen hinnanalennuksista vapauttamisen muodossa — Päätös, jossa tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Täytäntöönpanotoimenpiteitä sisältävä toimi — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 221/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Müller-Ibold ja F.-C. Laprévotte)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja T. Maxian Rusche)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Bencard Allergie GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Fiegler)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee tukiohjelmasta, jonka Saksa on toteuttanut saksalaisten taloudellisissa vaikeuksissa olevien lääkeyritysten hyväksi hinnanalennuksista vapauttamisen muodossa SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) 27.3.2015 tehdyn komission päätöksen (EU) 2015/1300 (EUVL 2015, L 199, s. 27) kumoamista.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.

- 2) *Allergopharma GmbH & Co. KG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Bencard Allergie GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 328, 5.10.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 23.4.2018 – Winkler v. komissio

(Asia T-916/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Kansallisten eläkeoikeuksien siirtäminen — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskeva ehdotus — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Toimi, joka ei ole virkamiehelle vastainen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2018/C 221/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bernd Winkler (Grange, Irlanti) (edustaja: asianajaja A. Kässens)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Bohr ja L. Radu Bouyon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä sen 20.4.2016 päivätyn komission kirjeen kumoamista, joka koskee Euroopan unionin toimielinten eläkejärjestelmässä huomioon otettavia hyvitettäviä palvelusvuosia koskevaa ehdotusta kantajan tekemän, hänen ennen unionin palveluksessa aloittamistaan saavuttamiensa eläkeoikeuksien siirtoa koskevan hakemuksen johdosta, ja toisaalta sen vahingon korvaamista, jonka kantaja väittää kärsineensä sääntöjenvastaisuuksista, joita komissio on tehnyt käsitellessään mainittua siirtohakemusta.

Määräysosa

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Bernd Winkler veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 46, 13.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.5.2018 – Siberian Vodka v. EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Asia T-234/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki DIAMOND ICE — Aiempi EU-sanamerkki DIAMOND CUT — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2018/C 221/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Siberian Vodka AG (Herisau, Sveitsi) (edustaja: asianajaja O. Bischof)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Zafar)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.2.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1171/2016-4), joka koskee osapuolten Schwarze und Schlichte Markenvertrieb ja Siberian Vodka välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Siberian Vodka AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.4.2018 – Iordăchescu ym. v. parlamentti ym.

(Asia T-298/17) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Direktiivi 2014/40/EU — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Kanteen nostamisen määräaika — Myöhässä nostettu kanne — Vahingonkorvausvaatimus — Kannekirjelmä — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen — Toimivallan puuttuminen)

(2018/C 221/32)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Kantajat: Adrian Iordăchescu (Bukarest, Romania), Florina Iordăchescu (Bukarest), Mihaela Iordăchescu (Bukarest) ja Cristinel Iordăchescu (Bukarest) (edustaja: asianajaja A. Cuculis)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Visaggio ja C. Ionescu Dima), Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Karlsson ja O. Segnana) ja Euroopan komissio (asiamiehet: H. Stancu ja J. Tomkin)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU (EUVL 2014, L 127, s. 1) osittaista kumoamista, ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee sen vahingon korvaamista, jota kantajat väittävät kärsineensä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.

2) *Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu ja Cristinel Iordăchescu* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 256, 7.8.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 3.5.2018 – VQ v. EKP

(Asia T-203/18 R)

(Välioiimet — Talous- ja rahapolitiikka — Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta — Asetuksella (EU) N:o 1024/2013 EKP:lle annetut tehtävät — EKP:n valtuudet — Erityiset valvontavaltuudet — Hallinnolliset seuraamukset — Julkaisu — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2018/C 221/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VQ (edustaja: asianajaja G. Cahill)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: E. Koupepidou, E. Yoo ja M. Puidokas)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja 279 artiklaan perustuva hakemus rahoituksellisesta seuraamuksesta ja sen julkaisemisesta EKP:n verkkosivustoilla 14.3.2018 tehdyn EKP:n neuvoston päätöksen ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC 2016-0026 täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Välioimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 4.5.2018 – Czarnecki v. parlamentti

(Asia T-230/18 R)

(Välioiimet — Toimielimiä koskeva oikeus — Euroopan parlamentin varapuhemies — Parlamentin päätös päättää varapuhemiehen toimikausi — Välioimihakemus — Määräys — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 221/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ryszard Czarnecki (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Görlitz ja S. Alonso de León)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja 279 artiklaan perustuva hakemus yhtäältä Euroopan parlamentin varapuhemiehen toimikauden ennenaikaisen päättämisen hyväksymisestä 7.2.2018 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi ja toisaalta sellaisen määräyksen antamiseksi, jonka mukaan parlamentti pysyttää kantajan varapuhemiehen toimen voimassa

Määräysosa

- 1) Väliotimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 14.3.2018 – Abaco Energy ym. v. komissio**(Asia T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Abaco Energy, SA (Madrid, Espanja) ja 1 660 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat P. Holtrop, P. Kuypers ja M. de Wit)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontukea SA.40348 (2015/NN) (Espanja – Tuki sähköntuotannolle uudistuvista energialähteistä, yhteistuotannosta ja jätteistä) koskevan 10.11.2017 annetun Euroopan komission päätöksen ⁽¹⁾
- velvoittamaan komission suorittamaan erilliset arvioinnit aikaisemmasta ja nykyisestä järjestelmästä unionin oikeuden mukaisesti
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio ei ole noudattanut huolellisuusvelvollisuuttaan
  - Komission on noudatettava perussopimusten mukaisia velvoitteitaan. Komissiolla on ollut mahdollisuus sekä tarvittavat tiedot ja voimavarat ottaa aikaisempi järjestelmä osaksi arviointiaan päätöstä tehdessään ja lain vaatimalla tavalla.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen tosiseikkoja koskevaan virheeseen
  - Komissio on tehnyt ilmeisen tosiseikkoja koskevan virheen katsoessaan, että aikaisempi järjestelmä on sulautunut nykyiseen järjestelmään. On ilmeistä, että mitään sulautumista ei ole tapahtunut ja että päinvastoin koko merkityksellisen ajanjakson aikana on ollut kaksi toisistaan täysin erillistä järjestelmää, joista kumpikin olisi pitänyt arvioida erikseen valtioneuvostojen noudattamisen osalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen oikeudelliseen virheeseen
  - Komissio ei ole soveltanut oikein asianmukaisia omia sitovia suuntaviivojaan ja on näin syyllistynyt unionin oikeuden rikkomiseen. Lisäksi komissio toteaa, että koska se ei katso aikaisemman järjestelmän sulautuneen nykyiseen järjestelmään, ei ole syytä arvioida aikaisempaa järjestelmää. Kantajat väittävät, että tämä kanta merkitsee unionin oikeuden rikkomista.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perustelujen puutteellisuuteen

- Komissio ei perustellut riittävästi päätöstään niin, että kantajat voisivat ymmärtää millä perusteella se on tehty. Päätöksessä ei ilmaista selkeästi (i) perusteita, joiden nojalla komissio on katsonut, että aikaisempi järjestelmä on sulautunut nykyiseen järjestelmään, eikä (ii) perusteita, joiden nojalla yhden järjestelmän sulautuminen toiseen poistaa tarpeen arvioida, onko ensimmäinen järjestelmä valtioneuvostojen mukainen. Molemmat ovat keskeisiä päätelmiä, jotka ovat johtaneet komission päätöksen tekemiseen. Näin ollen kantajilta on evätty niiden perustavanlaatuisen oikeus saada päätös, jonka perusteella ne voivat ymmärtää miten ja miksi komissio on tehnyt päätöksessä esitetyt johtopäätökset.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan rikkomiseen

- Komissiolla on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan mukainen velvollisuus käsitellä päätökseen liittyviä kantajien intressejä puolueettomasti ja oikeudenmukaisesti. Komissio ei ole noudattanut tätä velvollisuutta, kun se on perusteettomasti asettanut omat etunsa ja Espanjan edut kantajien etujen edelle.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen noudattamatta jättämiseen

- Komissio ei ole ottanut huomioon kantajien etuja, kun ei ole arvioinut erikseen aikaisempaa järjestelmää, mikä on suhteellisuusperiaatteen vastaista.

(¹) EUVL 2017, C 442, s. 1.

Kanne 11.4.2018 – PV v. komissio

(Asia T-224/18)

(2018/C 221/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: PV (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että tämä kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja on perusteltu

tämän johdosta

- yhdistää tämän kanteen ja vireillä olevan asian T-786/16 liitännäisperiaatteen ja 4.3.2015 annetun unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen konsolidoidun version 68 artiklan mukaisesti
- katsoo, että työpaikkakiusaaminen on näytetty toteen ja vahvistaa, että vääristelyjä asiakirjoja on käytetty, minkä takia tällaisia sääntöjenvastaisuuksia ei voida hyväksyä unionin oikeusjärjestyksessä
- kumoaa menettelyn CMS 17/025 kaikilta osin ja kumoaa valituksen R/8/18 taustalla olevan päätöksen

- kumoaa päätöksen, jolla kantajan palkanmaksu lopetettiin 1.10.2017
- kumoaa päätöksen, jolla kantaja veloitettiin osallistumaan arviointikierrokselle FP 2016 (kalenterivuosi 2016) ja jolla hylättiin työpaikkakiusaamisen ja työkyvyttömyyden vuoksi 16.3.2018 tehty valitus R/502/17
- kumoaa päätöksen, jolla kantaja veloitettiin osallistumaan arviointikierrokselle FP 2017 (kalenterivuosi 2017) työpaikkakiusaamisen vuoksi ja kumoaa päätöksen, jonka osalta valitus R/121/18 tehtiin
- kumoaa kantajan siirtämisestä tulkkauksen pääosastolle tehdyn päätöksen ja 15.1.2018 tehdyn valituksen R/413/17, joilla rikotaan huolenpitovelvollisuuden perustavanlaatuisia periaatteita
- kumoaa henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO; [X]) 12.9.2017 tekemän päätöksen, jolla päätettiin 20.7.2017 päivätyn veloitusilmoituksen nro ABAC 324170991, jonka suuruus oli 42 704,74 euroa, kuittaamisesta kantajan palkoilla, joita ei vielä ollut maksettu ajanjaksolta 1.8.2016–30.9.2017 ja jolla hylättiin 9.3.2018 päivätty valitus R/482/17

ja myöntää SEUT 340 artiklan nojalla seuraavat vahingonkorvaukset:

- korvauksen riidanalaisista päätöksistä aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, jonka suuruus on 98 000 euroa
- aineellisen vahingon osalta myöntää
  - joko 23 190,44 euroa maksamatta jääneitä palkkoja ajanjaksolta 1.10.2017–30.4.2018, jos unionin yleinen tuomioistuim katsoo, että kantajalla on oikeus saada palkkansa kokonaisuudessaan
  - tai 7 612,87 euroa euroa maksamatta jääneitä palkkoja ajanjaksolta 1.10.2017–30.4.2018, jos unionin yleinen tuomioistuim katsoo, että kantajalla on oikeus vain hänelle komission palveluksessa maksetun palkan ja sen palkan väliseen erotukseen, jota hänelle maksettiin yksityisellä sektorilla
- lopuksi kokonaiskorvauksen, jonka suuruus on 121 990,44 euroa eli 105 612,87 euroa viivästyskorkoineen, kunnes kaikki korvaukset on maksettu

ja joka tapauksessa

- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 1, 3 ja 4 artiklaa sekä 31 artiklan 1 kohtaa sekä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 1e artiklan 2 kohtaa ja 12 a artiklaa, jossa vahvistetaan työpaikkakiusaamisen kieltö.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu henkilöstösääntöjen 21 a, 22 b ja 23 artiklaa, jotka koskevat kieltoa syyllistyä lainvastaisiin tekoihin, muun muassa siltä osin kuin kantaja väitetyesti veloitettiin osallistumaan vuoden 2016 arviointikierrokselle vaikka hänellä ei ollut kyseisen vuoden aikana yhtäkään työsuoritusta työkyvyttömyyden vuoksi ja 1.8.2016 tapahtuneen irtisanomisen vuoksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on rikottu perusoikeuskirjan 41 artiklaa ja henkilöstösääntöjen 11 a artiklaa, joka koskee välittömiä eturistiriitoja.

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan kantajan siirtämisestä tulkkauksen pääosastolle tehdyllä päätöksellä loukattiin huolenpito- ja avustamisperiaatetta.
- 5) Viides kanneperuste, joka koskee toimimatta jättämisen periaatetta ja laillisuusperiaatetta.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka koskee henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 9 artiklan 3 kohdan rikkomista ja ne bis in idem -periaatteen loukkaamista kantajaa vastaan aloitetussa kurinpitomenettelyssä CMS 17/025.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka koskee perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan rikkomista ja erityisesti kohtuullisten määräaikaisten laiminlyöntiä edellä mainitussa kurinpitomenettelyssä.

Kanne 1.4.2018 – Manéa v. CdT

(Asia T-225/18)

(2018/C 221/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Camelia Manéa (Echternach, Luxemburg) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan unionin elinten käännöskeskus (CdT)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin elinten käännöskeskuksen 29.5.2017 tekemän päätöksen olla uusimatta 12.11.2015 alkaen määräaikaista sopimusta, jolla kantaja on otettu palvelukseen väliaikaiseksi toimenhaltijaksi ja joka on näin ollen tosiasiallisesti päättynyt 31.1.2016
- määräämään, että kantaja on otettava uudelleen käännöskeskuksen palvelukseen 1.1.2019 alkaen tai, mikäli tämä osoittautuu mahdottomaksi, velvoittamaan vastaajan maksamaan hänelle korvauksena aineellisesta ja aineettomasta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut toistaiseksi voimassa olevan palvelussuhteen menetyksestä, määrän, joka vastaa korvausta, jonka hän olisi ansainnut, jos hän olisi edelleen pysynyt käännöskeskuksen palveluksessa neljä vuotta, vähennettynä tarvittaessa muualta saatavilla maksuilla, ja suorittamaan yhteisön eläkejärjestelmään vastaavat maksut
- velvoittamaan käännöskeskuksen maksamaan hänelle korvauksena aineettomasta ja aineellisesta vahingosta, jota 12.11.2015 tehdystä päätöksestä on aiheutunut, 11 136 euroa henkisen kärsimyksen, 12 000 euroa ansionmenetyksen ja 9 674 euroa aiheutuneiden avustajakulujen perusteella
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu sellaisen velvollisuuden laiminlyöntiin, jonka mukaisesti kantaja olisi asetettava ennen peruutettua tointa vallinneeseen oikeudelliseen asemaan, tosiseikkoja koskeviin virheisiin, ilmeisiin arviointivirheisiin tai perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja yksikön edun huomiotta jättämiseen sillä perusteella, että uusi 31.1.2016 tehty päätös siitä, ettei kantajaa oteta uudelleen palvelukseen, perustui sellaisiin tekijöihin, jotka, toisin kuin kyseisessä päätöksessä katsottiin, eivät olleet olemassa silloin, kun kysymys hänen ottamisestaan uudelleen palvelukseen tuli esille vuoden 2015 marraskuussa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ensinnäkin hallintovalioikunnan määrittämän henkilöstöpolitiikan huomioitta jättämiseen sillä perusteella, että uudelleen palvelukseen ottamatta jättämistä koskevassa päätöksessä katsottiin, että yksikön edun mukaista oli noudattaa politiikkaa, joka perustui väliaikaisten toimenhaltijoiden korvaamiseen sopimussuhteisilla toimenhaltijoilla. Kyseinen kanneperuste perustuu toisaalta arviointivirheeseen, koska siinä on katsottu, että kantajan korvaaminen sopimussuhteisella toimenhaltijalla voitiin perustella käännoksen tukiyksikön uudelleenorganisoinnilla, ja kolmanneksi tosiseikkoja koskevaan virheeseen, koska päätöksessä katsottiin, että asia oli näin.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja/tai perusteluvollisuuden laiminlyöntiin, koska taannehtivasti ja ainoastaan yksikön edun perusteella on päätetty olla ottamatta kantaja uudelleen palvelukseen vaan pikemminkin suorittaa hänelle korvauksia, vaikka kantajan mukaan peruutetun päätöksen korjaaminen oli mahdotonta tai erityisen vaikeaa. Kyseinen päätös ei myöskään ole välttämätön toimenpiteen tavoitteiden saavuttamiseksi, se ei merkitse kaikkien asiaan liittyvien tekijöiden täydellistä uudelleentarkastelua, sillä loukataan luottamuksensuojaa ja sillä jätetään voimaan velvollisuus korjata vahinkoja, joita aiheutuu muista alkuperäiseen päätökseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista.

Kanne 8.4.2018 – Martini-Sportswear v. EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Asia T-237/18)

(2018/C 221/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Itävalta) (edustaja: asianajaja W. Lang)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Kuviomerkin M Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 238 066

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.1.2018 asiassa R 1755/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa väiteosaston 25.5.2017 tekemän päätöksen mitättömäksi
- muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että väite hylätään
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne 23.4.2018 – IFSUA v. neuvosto

(Asia T-251/18)

(2018/C 221/39)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja T. Gui Mori)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajana oleva IFSUA, jota asia koskee suoraan, vaatii unionin yleistä tuomioistuinta SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla kumoamaan 23.1.2018 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2018/120⁽¹⁾ (EUVL 2018, L 27, s. 1) 2 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 4 ja 5 kohdan; kyseisen asetuksen on katsottava olevan sääntelytoimi, jolla pannaan täytäntöön virkistyskalastuksen osalta rajoittavia toimenpiteitä ja suurin sallittu saalis (TAC).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa vaaditaan neuvoston asetuksen (EU) 2018/210 kumoamista osittain.

Kantaja täsmentää tässä yhteydessä, että se vaatii kumoamaan edellä mainitut säännökset siltä osin kuin niiden soveltaminen virkistyskalastuksen eri muotoihin, jotka eivät kuulu yhteiseen kalastuspolitiikkaan, saa aikaan meribassin (*Dicentrarchus labrax*) täyden kalastuskiellon, joka kohdistuu ainoastaan sukelluskalastajiin ja vaarantaa siten tämän urheilua ja teollisuutta sisältävän toiminnan olemassaolon.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 2 artiklan 5 kohdan, 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 4 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 6 artiklan d ja e alakohdan rikkomiseen siltä osin kuin mainitut säännökset ovat suoraan virkistys- ja urheilukalastukseen kohdistuvia kieltotoimenpiteitä, vaikka neuvostolla ei ole tältä osin mitään, edes jaettua, toimivaltaa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen (EU) 2018/120 2 artiklan 2 kohdalla ja 9 artiklan 4 ja 5 kohdalla on loukattu oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, koska näillä säännöksillä mennään selvästi asetuksessa myönnettyä toimivaltaa ja sen historiallista kehitystä pidemmälle.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen (EU) 2018/120 2 artiklan 2 kohdalla ja 9 artiklan 4 ja 5 kohdalla on loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa vahvistettuja yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita, mikä johtuu siitä, että samassa täytäntöönpanoa koskevassa asetuksessa, jossa säädetään meribassin kalastusmahdollisuuksista, on annettu erilaisia kriteerejä soveltaen säännöksiä, jotka koskevat kaupallista kalastusta ja virkistyskalastusta. Nämä kaksi kalastustyyppiä eivät ole toisiinsa rinnastettavissa siten, että niihin voitaisiin kohdistaa samoja toimenpiteitä.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen (EU) 2018/120 2 artiklan 2 kohdalla ja 9 artiklan 4 ja 5 kohdalla on loukattu suhteellisuusperiaatetta SEUT 43 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanossa. Tämä perustuu kantajan mukaan siihen, että se, että kanteen kohteena olevassa asetuksessa vahvistetaan meribassiin sovellettavat kalastusmahdollisuudet sekä kaupallisen kalastuksen että virkistyskalastuksen osalta, vastaa tavoitetta rajoittaa merkittävästi pohjoisen kalakannan kuolleisuutta, jotta voidaan mahdollistaa vastaava biomassan kasvu. Tämä tavoite voidaan saavuttaa meribassin täyttä sukelluskalastuskieltoa vähemmän rajoittavalla toimenpiteellä. Kantaja vetoaa tämän kanneperusteen yhteydessä myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12, 16, 37 ja 52 artiklan rikkomiseen.

⁽¹⁾ Unionin vesillä ja unionin kalastusalueisiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2018 sekä asetuksen (EU) 2017/127 muuttamisesta 23.1.2018 annettu neuvoston asetus (EU) 2018/120.

Kanne 24.4.2018 – Iberpotash v. komissio

(Asia T-257/18)

(2018/C 221/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Iberpotash, SA (Suria, Espanja) (edustajat: asianajajat N. Niejahr ja B. Hoorelbeke)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP), jonka Espanja on toteuttanut Iberpotashin hyväksi, 31.8.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2018/118 (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 5877) ⁽¹⁾
- toissijaisesti
  - kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että toimenpiteeseen 1 sisältyy valtiontukea, ja määrätään se perittäväksi kantajalta takaisin korkoineen ja/tai
  - kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä on vahvistettu kantajan saaman toimenpiteeseen 4 sisältyneen sääntöjenvastaisen mutta sisämarkkinoille soveltuvan valtiontuen määräksi 3 902 461,30 euroa ja kantajalta korkoineen takaisin perittävän sääntöjenvastaisen valtiontuen määräksi 3 958 109,70 euroa
- määräämään, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja velvoittamaan sen korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jossa väitetään komission rikkoneen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että toimenpide 1 merkitsee valtion varojen siirtoa.
- 2) Toinen kanneperuste, jossa väitetään komission rikkoneen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että toimenpiteellä 1 on annettu kantajalle valikoivaa taloudellista etua. Vaihtoehtoisesti väitetään, että komissio on menettelysääntöjen ⁽²⁾ 16 artiklan 1 kohdan vastaisesti laiminlyönyt määrittää asianmukaisesti, onko toimenpiteestä 1 aiheutunut sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea ja jos on niin minkä verran.
- 3) Kolmas kanneperuste, jossa väitetään vaihtoehtoisesti komission rikkoneen menettelysääntöjen 16 artiklan 1 kohtaa toimenpiteen 1 osalta määrätessään takaisinperinnästä, koska takaisinperintä loukkaa kantajan perusteltua luottamusta ja/tai oikeusvarmuuden periaatetta.
- 4) Neljäs kanneperuste, jossa väitetään komission rikkoneen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että toimenpiteellä 4 on annettu kantajalle valikoivaa taloudellista etua.

- 5) Viides kanneperuste, jossa väitetään vaihtoehtoisesti, että komissio on menettelysääntöjen 16 artiklan 1 kohdan vastaisesti laiminlyönyt määrittää asianmukaisesti, onko toimenpiteestä 4 aiheutunut sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta tukea ja jos on niin minkä verran.

⁽¹⁾ EUVL 2018, L 28, s. 25.

⁽²⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Kanne 23.4.2018 – Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Tarnobrzeg v. EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)

(Asia T-259/18)

(2018/C 221/41)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Puola) (edustaja: asianajaja M. Kondrat)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Saksa).

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Sanamerkki Unifoska, jonka rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi on haettu – Rekisteröintihakemus nro 015017841

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.2.2018 asiassa R 1503/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja palauttaa asian EUIPO:on uudelleen käsiteltäväksi

tai

— muuttaa riidanalaista päätöstä ja toteaa, ettei ole olemassa mitään suhteellisia hylkäysperusteita, joiden vuoksi EUTMA 01501784 "Unifoska":n rekisteröinti kaikkia luokkaan 1 kuuluvia tavaroita varten olisi evättävä, ja että tavaramerkki rekisteröidään

— päättää oikeudenkäyntikuluista kantajan hyväksi.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

— Luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita on loukattu.

Kanne 27.4.2018 – Gruppo Armonie v. EUIPO (mo.da)

(Asia T-264/18)

(2018/C 221/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italia) (edustaja: asianajaja G. Medri)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan mo.da – Rekisteröintihakemus nro 16 430 035

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 20.2.2018 asiassa R 2065/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 27.4.2018 – EBM Technologies v. EUIPO (MobiPACS)

(Asia T-272/18)

(2018/C 221/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: EBM Technologies Inc. (Taipei City, Taiwan) (edustajat: asianajajat J. Liesegang, M. Jost ja N. Lang)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä sanamerkki ”MobiPACS” – Rekisteröintihakemus nro 16 400 061

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 19.2.2018 asiassa R 2145/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 42 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.5.2018 – Nemius Group v. EUIPO (DENTALDISK)

(Asia T-278/18)

(2018/C 221/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Bildhäuser)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki, joka sisältää sanaosan "DENTALDISK"– Rekisteröintihakemus nro 15 804 024

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 30.1.2018 asiassa R 741/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin virasto on hylännyt luokkia 10 ja 35, joiden osalta rekisteröintihakemus on myös julkaistava, koskevan rekisteröintihakemuksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja c alakohtaa, kun niitä luetaan yhdessä saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdan kanssa, on rikottu.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI